абуръ - дуя буръ, дреболии, едно друго, всякъ
квы работы, 2) хамабалящи, тарали, тарта-
кемии, 3) дикиеъ, покъщилия, хавеи и о-
бурь - дуро буръ.

абълка (та) дърво коемо расте на бълки
в. наболшица рис 1ѣа. 2) плодъ на дърво
то, овощие, ред. доч. абълка тарахеи абъл-
ки (Елена) ~~ка~~ - употребливое на бълка, та ся
хавва еще на болка, набука и набка ~~или~~
(Костурч). в. абълчица въ 5-то значение.

абълчестица (та) сокъ, прокысъ, тушия
отъ на бълки и кыселици.

абълчица (та) умн. отъ плодъ на дървото
абълка:
√дребна, малка ябълка: ~~2) раскаде~~ изядохъ са-
мо едия абълчицъ. 2) ресъ садъ, придамка отъ
на бълково дърво: посадихъ на колко абълчи
ци да видимъ ще се хванатъ ли. 3) обля-
въ кожалчета на човешкото тяло при
сключване то на кракета съ снегъ и
в. алмадорник.
√4) точки на стъкъ на дървеса или растения
√прозорци. 5) всяка дървена или метална че
ска тонка, вилече въ кратъ на кеквъ
и да е сгобъ.

абянъ, ная, ное - ный (тъ) отъ абъ и апра-
вемъ: абянъ тепъ, абяна дреха, абяно за-
бучет, мн. ф. абяни и абеиы

абъ - бимъ в. хабъ и хабъ. — тука арба
да помислимъ за друго едно проявение въ язы
къ тъ. Една частъ отъ народъ тъ като говорь
отъ Вгва ~~отъ~~ √ушекопение, ~~тоа~~ (като ~~сферо~~
~~ца това~~ въ котривицуя, калоферъ, бебрево,
самоковъ а може бы и другадѣ) тъй на пр.

НАРОДНИ ДРУЖ
БИБЛИОТ